

her stemmes over to forskjellige Ting, nemlig Flertallets og Mindretallets Forslag. I begge Tilfælde, enten man vedtager det ene eller det andet af dem, vil ialtfald de skandaløse Optrin, som man henviser til med Hensyn til den sidste Henrettelse, være undgaaede. Det skal da atter gjentages, at det var Skarpretterens Opførelse ved denne Leilighed, som gav Anledning til Skandalerne, og intet Andet, undtagen hvis man vil tage Myndighedernes Optræden med, men da forstaar jeg ikke, hvorledes det ikke skulde være muligt for den høitærede Justitsminister, og jeg tror heller ikke, at han selv vil give sig et saadant Mistillidsvotum, at det ikke skulde være muligt for ham at give sine underordnede Embedsmænd saadanne Reglementer for deres Optræden ved en saadan Leilighed, at man kunde undgaa en Gjentagelse fra Myndighedernes Side af det, der fandt Sted ved den sidste Henrettelse, og jeg kan heller ikke tro, at den ærede Ordfører for Flertallet har ment noget Saadant. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) gif saa vidt i sin Fantasi, at han tænkte sig, at ved den sidste Henrettelse kunde det Omvendte være sket, saaledes at Forbryderen havde henrettet Skarpretteren, men dette forekommer mig at være for fantastisk. Man maatte vel kunne tænke sig, at man i den Ordning, der gives i denne Retning, maatte kunne forebygge noget saa Unaturligt. Det forekommer mig altsaa, at hvilket af de to Forslag der vedtages, ere vi sikrede imod, at der, hvis der skulde ske Henrettelse inden næste Samlings Begyndelse, skulde ske noget Vignende som det, der fandt Sted sidst. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i Mindretallets Betænkning staar, at der kunde være Anledning til at opsjætte en saa vigtig Reform som Indskrænkning i den nuværende fuldstændige Offentlighed; der staar ikke, at man ikke nogenstunde skulde kunne komme til dette Standpunkt, men i Diebliffet er der ingen Nødvendighed derfor, og jeg veed heller ikke, at der omkring i Landet er nogen Opinion, der gaar i den Retning. Jeg hørte, at det ærede Medlem var meget forbauset over, at Stemningen her i Thinget med Hensyn til denne Sag var ganske anderledes nu end ved 1ste Behandling, men det forekommer mig, at Forholdet er akkurat det samme. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og jeg selv udtalte os imod den indskrænkede Offentlighed, de øvrige Talere udtalte sig for den, altsaa ser jeg ikke, at der i Virkeligheden er sket meget Andet ved denne Forhandling; det ærede Medlem, der sidst talte, har stillet sig ved vor Side. Jeg skulde tro, at der i Landet ikke var nogen

særlig stor Stemning for at gaa til dette vigtige Skridt. Hvis man altsaa vedtager Mindretallets Forslag, indfører man det, som, jeg gjentager det, Alle ere enige om; man indfører Faldøren istedetfor Haandøren, og man faar altsaa de uheldige Omstændigheder ved Henrettelsen, som have fundet Sted sidst, bortfjernede. Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører foreslog, at vi skulde vedtage det første Vædringsforslag, som Flertallet har opstillet; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvis vi gjorde det, indførte vi jo i Straffeloven en indskrænket Offentlighed, hvad vi, ialtfald Mindretallet, ikke ønsker. (Ufbrydelse af Berg). — Ja, maasse endda fuld Hemmelighed; thi vi havde jo saa ikke noget Lovforslag vedtaget, som begrænsede og kontrollerede, hvorledes denne hemmelige Henrettelse skulde foretages. Det forekommer mig derfor rimeligt, at ogsaa den ærede Ordfører søgte blidelig at narre os dertil, thi det kan dog umulig have været hans Hensigt dermed at give det Udseende af, at det i Virkeligheden skulde være omtrent det samme, enten vi vedtog Mindretallets Vædringsforslag eller det første af Flertallets. Thi hvis vi vedtog Flertallets Forslag, saa vil det Principielle, den indskrænkede hemmelige Eksekution, komme til at staa i Straffeloven, hvorimod man, hvis vi vedtog Mindretallets Forslag, abaare igjen kunde komme tilbage til den anden Sag, og det forekommer mig altsaa, at de Herrer, som have Vhst til den indskrænkede Offentlighed, staa sig godt derved. Det er jo klart, at der er næsten ligesaa mange Meninger her i Thinget, som der er Medlemmer, om, hvorledes Ordningen skal være. Der er jo idag fremkommet de mest forskjellige Opfattelser af, hvorledes det passende kan ordnes, og den høitærede Justitsminister har jo oienhyllig en fra Flertallet ganske forskjellig Mening om, hvorledes en saadan Henrettelse skulde finde Sted. Han gennemgif meget nøiagtigt Flertallets Forslag, og jeg fik det Indtryk, at der næsten ikke var et eneste Punkt, i hvilket han var enig med Flertallet, men at han ialtfald snarere var enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Saa underer det mig, at naar der er saamegen Uenighed, og der Intetjombest er til Hinder for, at en Opfattelse finder Sted, man da ikke tager det Sikke for det Usikre og vedtager Mindretallets Forslag og venter med det Mindet til bedre Tider, til vi faae den Sag bedre undersøgt. Derved vil jeg ikke tro, at der vilde kunne væltes noget Ansvær over paa Folkethinget, og hvis der i Mellemtiden skulde finde noget Uheld Sted med Hensyn til Hen-